

**TRGOVAČKI SUD
U
ZAGREBU**

VJEROVNIK: Odvjetnica Irena Kelava iz Zagreba, Savska cesta 144a

DUŽNIK: DOMUS d.o.o. u stečaju, Sesvete (Grad Zagreb), Ulica Ivana Meštrovića 35,
OIB:63774114335

ŽALBA VJEROVNIKA

1. U rubriciranom predmetu Vjerovnik se obraća Naslovnom sudu na način da u otvorenom zakonskom roku ulaže žalbu na rješenje sud od 15.srpnja 2025.g. posl.br. St-2188/2021-181 pobijajući isto u cijelosti i to zbog:
 - pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
 - pogrešne primjene materijalnog prava
 - povreda odredaba postupka

Naslovni sud je donio rješenjem kojim:

Dopunjuje se rješenje ovoga suda o utvrđenim tražbinama od 2. svibnja 2023. tako da se iza točke I. izreke dodaje točka II., III., IV. i V. izreke rješenja koja glasi:

II. OSPORENE TRAŽBINE DRUGOG VIŠEG ISPLATNOG REDA:

- 14. Igora Bajsera, OIB: 794511611582, Virovitica, Bilogorska 46, u iznosu od 78.657,31 EUR,
- 16. Igora Bajsera, OIB: 794511611582, Virovitica, Bilogorska 46, pravnog sljednika pok. Ive Bajsera, OIB: 26171256336, Virovitica, Bilogorska 46, u iznosu od 45.496,01 EUR.

III. Upućuje se stečajni vjerovnik Irena Kelava, OIB: 65378158056, odvjetnica u Zagrebu, Savska cesta 144a, na parnicu radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja tražbine stečajnog vjerovnika Igora Bajsera, OIB: 794511611582, Virovitica, Bilogorska 46, u iznosu od 78.657,31 EUR, prijavljene kao tražbine drugog višeg isplatnog reda, u roku od 8 (osam) dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, odnosno 8 (osam) dana od primitka odluke drugostupanjskog suda.

IV. Upućuje se stečajni vjerovnik Irena Kelava, OIB: 65378158056, odvjetnica u Zagrebu, Savska cesta 144a, na parnicu radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja tražbine stečajnog vjerovnika Igora Bajsera, OIB: 794511611582, Virovitica, Bilogorska 46, pravnog sljednika pok. Ive Bajsera, OIB: 26171256336, Virovitica, Bilogorska 46, u iznosu od 45.496,01 EUR, prijavljene kao tražbine drugog višeg isplatnog reda, u roku od 8 (osam) dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, odnosno 8 (osam) dana od primitka odluke drugostupanjskog suda.

V. Ako osporavatelj tražbine za koju postoji ovršna isprava ne pokrene parnicu u roku od 8 (osam) dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, odnosno primitka drugostupanjske odluke, smatrat će se da je osporavanje otklonjeno.

Rješenje je u cijelosti na zakonu neosnovano.

2. Što se tiče dopune rješenja (tč.I i II.) o utvrđenim tražbinama od 2. svibnja 2023 koji se odnosi na osporene tražbine, bitno je za navesti kako je sud bio dužan prethodno raspraviti o ovim tražbinama, a što isti nije učinio.

Sud je pozvao vjerovnika osporene tražbine i stečajnog upravitelja samo da se očituju na okolnost ovršne isprave, međutim to nikako ne znači da tražbina koja je sadržana u ovršnoj ispravi i dalje postoji.

Naime, prema dokumentaciji koja prileži spisu i koja je u posjedu stečajnog upravitelja, nedvojbeno proizlazi kako je tražbina Igora Bajser i sada pok. Ive Bajsera u cijelosti namirena i to nakon donošenja rješenja o potvrdi predstečajne nagodbe, a temeljem Ugovora o kupoprodaji nekretnina od 22.03.2021.g. i aneksa tog Ugovora od 07.07.2021.g.

Tim ugovorom stečajni dužnik je veći dio svojih nekretnina prodao povezanom društvu Domus bau centar d.o.o. i aneksom tog Ugovora je regulirano da će kupoprodajna cijena za sve nekretnine u ukupnom iznosu od 3.047.000,00 kn/ 404.406,39 eur, isplatiti založnim vjerovnicima i to:

- Ivi Bajseru (predniku Igora Bajsera) u iznosu od 1.464.566,48 kn/194.381,37 eur koji ima založno pravo upisano na temelju rješenja o ovrsi **OVR-115/2021**
- Igoru Bajser u iznosu od 574.148,38 kn/76.202,58 eur koji ima založno pravo upisano na temelju rješenja o ovrsi **OVR-116/2021 (kasnije: 258/2021)**
- Ana Mari Bajser u iznosu od 234.868,95 kn/31.172,46 eur koja ima založno pravo upisano na temelju rješenja o ovrsi **OVR-117/2021**

Svi ovi založni vjerovnici imaju upisano založno pravo na temelju Rješenja trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. St-3541/16-8 kojim se odobrava sklapanje predstečajne nagodbe nad stečajnim dužnikom.

- Dokaz: - preslika Ugovora o kupoprodaji nekretnina od 22.03.2021.g. i aneksa tog Ugovora od 07.07.2021.g.
- Preslika rješenja Općinskog suda u Virovitici posl.br. OVR-115/2021, OVR-258/2021 i OVR-117/2021

Jasno je kako je ovaj Ugovor o kupoprodaji rezultat pobjodne pravne radnje stečajnog dužnika budući da je isti sklopljen nakon podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka i nakon što je rješenjem o pokretanju prethodnog postupka određena mjera zabrane raspolaganja tim nekretninama, međutim to je prethodno potrebno utvrditi u parničnim postupcima koji se vode. Sve dok se ne utvrdi pobjonost ovog ugovora, ima se smatrati da je Igor Bajser namirio svoju tražbinu čime je **otpala pravna osnova temeljem koje je isti prijavio tražbinu u ovom postupku**. Također, to znači da isti

nema ovršnu ispravu kojom dokazuje svoje potraživanje, a sve sukladno javno ovjerenim ispravama (Ugovoru o kupoprodaji i Aneksu) koje se prilažu ovoj žalbi.

Ukoliko bi se nekretnine iz Ugovora o kupoprodaji vratile u stečajnu masu tek tada bi Igor Bajser imao pravo potraživanja na temelju Rješenja Trgovačkog suda o sklopljenoj predstečajnoj nagodbi St-3541/16.

3. U obrazloženju pobijanog rješenja Naslovni sud navodi kako je:
- *Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-60/2025 od 28. siječnja 2025. uvažena je žalba stečajnog vjerovnika Irene Kelava, odvjetnice u Zagrebu, ukinuto rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2188/2021-168 od 13. prosinca 2024. u točki II. izreke i predmet je vraćen u tom dijelu prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.*
 - *Sud nadalje navodi kako nesporno iz upute drugostupanjskog suda proizlazi da će u ponovnom postupku prvostupanjski sud, vodeći računa o primjedbama iz obrazloženja ove odluke, kao i o žalbenim navodima, uputiti stečajnog vjerovnika Igora Bajsera (osnivača) na pokretanje parnice radi utvrđivanja osporene tražbine, kako bi u tom parničnom postupku eventualno dobio priliku predložiti provođenje financijsko-knjigovodstvenog vještačenja u svrhu dokazivanja osnove, visine i isplasnog reda tražbina koje su predmet ovdje pobijanog dijela rješenja.*

Dakle, evidentno je drugostupanjski sud izričito naveo kako na parnicu treba uputiti Igora Bajsera (osnivača) te da **prvostupanjski sud nije postupio po uputi iz rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-60/2025 od 28. siječnja 2025.**, a čime se ukazuje na postojanje **bitne povrede odredaba parničnoga postupka iz odredbe članka 354. stavak 1. u vezi s odredbom članka 377. ZPP-a.**

Sud svoju odluku obrazlaže na način da *premda je drugostupanjski sud uputio prvostupanjski sud da uputi vjerovnika Igora Bajsera, čija je tražbina osporena, na pokretanje parnice radi utvrđivanja osporene tražbine, izričitom zakonskom odredbom čl. 266. st. 4. SZ-a je propisano da će sud na parnicu uputiti osporavatelja da dokaže osnovanost svog osporavanja, ako za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava.*

Iz navedenog također jasno proizlazi kako je prvostupanjski sud pristupio mjerodavnom pravu na pretjerano formalan i nefleksibilan način. Zanimljivo je opća načela hrvatskog pravnog poretka utemeljenog na vladavini prava i zaštiti ustavnih prava pojedinaca kao i nepošten, nerazložan, nerazuman, pa i opresivan učinak" primijenjenih zakona na individualnu pravnu situaciju. Nadležni prvostupanjski sud mjerodavno pravo "nije ni pokušao protumačiti u svjetlu osobitih okolnosti konkretnog slučaja, kontekstualizirajući njihovu primjenu.

Dakle, u konkretnom slučaju bi prema mišljenju žalitelja, u parnicu trebalo (kako navodi i VTS) trebalo uputiti osnivača društva Igora Bajsera.

Naime, nije sporno da će u svakom slučaju doći do parničnog postupka samo je pitanje na

kome će biti teret dokazivanja? Na vjerovniku koji u dobroj vjeri ukazuje na nepostojanje tražbine osnivača društva ili na osnivaču društva koji svojim radnjama čini sve kako bi se ovaj postupak obustavio, a sve kako bi nesmetano i dalje uživao nekretnine koje je prenio na sebe i svoje članove obitelji i povezane osobe.

Jasno je kako u ovom postupku osnivač (i uprava dužnika) **nisu dostavili poslovnu dokumentaciju dužnika niti druge isprave** na temelju kojih bi se uopće moglo utvrditi postojanje tražbine osnivača, ali i poslovanje dužnika. Navedeno proizlazi iz Izvješća stečajne upraviteljice u kojem ista navodi:

Nakon donošenja rješenja o otvaranju stečajnog postupka, stečajna upraviteljica je pokušala u više navrata stupiti u kontakt s zakonskim zastupnikom Dužnika do otvaranja stečajnog postupka Józsefom Ferenczom, međutim neuspješno iz razloga što je József Ferenczi stranac s prebivalištem u Mađarskoj, a na službeni mail naveden u sudskom registru ne odgovara. Kako nije bilo moguće s njim stupiti u kontakt, to se stečajna upraviteljica pisanim putem obratila i prijašnjim zakonskim zastupnicima Dužnika Igoru Bajseru i Mihaeli Bajser iz razloga što zbog dugogodišnjeg vođenja poslova Dužnika raspolažu svim bitnim informacijama, međutim kako suradnja s njima nije bila ni u prethodnom postupku kada su odbijali bilo kakvu suradnju i uvid u poslovnu dokumentaciju, tako ni sada stečajnoj upraviteljici nije omogućeno preuzimanje poslovno-knjigovodstvene dokumentacije, niti raspolaže bilo kakvim relevantnim informacijama.

- Dokaz: - uvid u izvješće o gospodarskom i financijskom položaju stečajnog dužnika od 2.5.2023.g.

Jedina dokumentacija iz koje se uistinu može utvrditi kako zajmovi nikada nisu isplaćeni je pregled prometa po poslovnom računu dužnika (prileži spisu), a koji promet je pribavljen od poslovnih banaka na inicijativu stečajne upraviteljice.

Nadalje, što se tiče postojanja ovršne isprave (rješenja suda o sklopljenoj predstečajnoj nagodbi) bitno je za istaknuti kako je to rješenje doneseno u postupku u kojem su se primjenjivale odredbe Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi i u sklopu kojeg postupka sudovi nisu mogli niti su vršili ikakvu kontrolu nad utvrđenim tražbinama.

Dakle, suci su u tim postupcima imali jednaku ulogu kao što ju imaju bilježnici prilikom ovjere potpisa te isti nisu sukladno čl. 11. st. 3. SZ-a utvrđivali odlučne činjenice za ocjenu radi li se o postojećim ili nepostojećim tražbinama, a sve kako bi se izbjegle zlouporabe prava u stečajnom postupku, odnosno da stečajni vjerovnici prikrivanjem pravno relevantnih činjenica ostvare namirenje svoje tražbine u suprotnosti s odredbama SZ-a.

Isto tako, prilikom upućivanja u parnicu (u budućim predmetima) treba imati na umu da svaki direktor/osnivač društva ima vrlo jednostavan način da sebi „osigura“ ovršnu ispravu i to jednostavnim izdavanjem bjanko zadužnice.

Na taj način će se vjerovnike demotivirati da uopće pokušavaju osporiti tu tražbinu jer imaju vjerovnika sa ovršnom ispravom i dužnika koji ne raspolaže nikakvom poslovnom

dokumentacijom iz koje bi se moglo utvrditi suprotno, a samim time se gubi svrha sudske kontrole prijavljenih tražbina.

Dakle, ako se prihvati stav prvostupanjskog suda tada svaki direktor/osnivač prilikom razno raznih malverzacija treba sam sebi izdati bjanko zadužnicu i riješio je veći dio potencijalnih problema. To svakako nije ono što bi bilo u skladu sa pozitivnim zakonskim propisima i Ustavnim poretkom RH.

Jasno je kako drugostupanjski sud odstupa od dosadašnje sudske prakse, ali isto tako prilikom formiranja nove prakse treba imati na umu gore navedeno kako i činjenicu postojanja pretjeranog formalizma.

Pri tome se ukazuje drugostupanjskom sudu na recentne odluke Ustavnog suda (kojima se preispituju odredbe ZFPPN-a i SZ-a) u kojima se navodi:

Prema stajalištu ESLJP-a, poštovanje formaliziranih pravila parničnog postupka, kroz koja stranke osiguravaju odlučivanje o građanskom sporu, od velike je važnosti jer se tako može ograničiti diskrecijska sloboda, osigurati jednakost oružja, spriječiti proizvoljnost, osigurati učinkovito odlučivanje u sporu i presuđivanje u razumnom roku te osigurati pravna sigurnost i poštovanje suda (Zubac protiv Hrvatske [Vv], § 96., navedeno). Međutim, "pretjerani formalizam" u tumačenju postupovnih odredaba i ocjena jesu li one u konkretnom slučaju ispunjene, može biti u suprotnosti sa zahtjevom osiguranja praktičnog i učinkovitog prava na pristup sudu i dovesti do povrede prava pojedinca na učinkovitu zaštitu suda (Zubac protiv Hrvatske [Vv], § 97., navedeno, te odluka Ustavnog suda broj: U-III-3931/2019 i dr. od 15. veljače 2022., www.usud.hr). Ocjena radi li se u konkretnom slučaju o pretjeranom formalizmu u pravilu ovisi o ispitivanju predmeta u cjelini i posebnim okolnostima predmeta. Pri donošenju te ocjene, ESLJP je često u svojoj praksi isticao pitanja "pravne sigurnosti" i "pravilnog djelovanja pravosudnog sustava" kao dva središnja elementa za povlačenje razlike između pretjeranog formalizma i prihvatljive primjene postupovnih formalnosti. Posebice je smatrao da je pravo na pristup sudu narušeno kada pravila prestanu služiti ciljevima pravne sigurnosti i pravilnog djelovanja pravosudnog sustava te tvore neku vrstu prepreke koja sprječava odlučivanje nadležnog suda o osnovanosti predmeta parnične stranke (vidi Zubac protiv Hrvatske [Vv], § 98., navedeno, i tamo navedenu praksu).

13. Ustavni sud u svojoj dosadašnjoj praksi iznio je stajalište da pretjerani (ekscesivni) formalizam u odlučivanju/suđenju postoji onda kada su pravna stajališta proizvod "mehaničke" primjene pozitivnog prava, bez uzimanja u obzir konteksta i bez sagledavanja pravnog problema kao jedinstvene cjeline. S aspekta zaštite ustavnih prava podnositelja, ali i s aspekta temeljnih vrijednosti ustavnog poretka Republike Hrvatske, takva je primjena pozitivnog prava na konkretne slučajeve neprihvatljiva (odluka broj: U-III-2184/2009 od 13. studenoga 2014., točka 26.1., "Narodne novine" broj 145/14.).

U odluci je broj: U-III-5989/2013 od 9. veljače 2016. ("Narodne novine" broj 25/16.) Ustavni sud utvrdio da je predmet kojim se bavio "ogledni primjer Ustavom nedopuštenog ekscesivnog formalizma koji, općenito govoreći, još uvijek opterećuje

rad nadležnih tijela državne i javne uprave, ali i nadležnih domaćih sudova, kad odlučuju o pravima i obvezama stranaka u pravnim postupcima" (točka 44.). U toj je odluci također utvrdio da je nadležni prvostupanjski upravni sud pristupio "mjerodavnom pravu na pretjerano formalan i nefleksibilan način. Zanemario je opća načela hrvatskog pravnog poretka utemeljenog na vladavini prava i zaštiti individualnih ustavnih prava pojedinaca, kao i nepošten, nerazložan, nerazuman, pa i opresivan učinak" primijenjenih zakona na individualnu pravnu situaciju podnositeljice u tom predmetu. Nadležni prvostupanjski upravni sud mjerodavno pravo "nije ni pokušao protumačiti u svjetlu osobitih okolnosti konkretnog slučaja, kontekstualizirajući njihovu primjenu" (točka 43.). U toj je odluci Ustavni sud ponovio i načelno pravno stajalište o ekscesivnom formalizmu (točke 45. i 46.)"

- Prilog: Odluka Ustavnog suda U-III/3209/2023 od 15.04.2025.g.
- Odluka Ustavnog suda U-III/4908/2021 od 04.06.2025.g.

Slijedom navedenog vjerovnik

P r e d l a ž e

Da nadležni sud usvoji ovu žalbu i ukine pobijano rješenje.

U Zagrebu, 24.07.2025.g.

Odvjetnica Irena Kelava